

на което ний сърдечно жекаемъ да спомогнемъ съ слабитѣ си сили, и отъ усилванието на което ще зависи до голѣма степенъ бѫдущето щастие на нашата родина.

Настоящата трагедия е преведена още презъ 1875 година, когато бѣхъ учитель въ Враца, Преди да се тури подъ печать превода, той три пъти е преработванъ. Обаче, увѣренъ съмъ, че и 10 пъти да се преработи се ще има какво да се поправи, какво да се измѣни, какво да се допълни, и че намъ ще бѫде невъзможно да представимъ въ превода си онази живостъ въ оригинала, да вдъхнемъ въ него онази сила на язикъ и изражение, които сѫ свойствени на гения на Шекспира. Освѣнъ вѣщото познавание на язика, отъ който са превожда, не по малко е нуждно и дълбоко владание на язика, на който се превожда. И при тѣзи условия даже, съкий язикъ си има особните свойства, особните начини за изражение, които сѫ неприспособими на който и да е другъ язикъ. Особно е мѣчно и много мѣчно преводните на Шекспира, и ний, право да си ка- жемъ, не бихме се наели да издадемъ превода се на свѣтъ, ако се ненадѣваме на голѣмото снисходжение на критиката. Ний сми са трудили, преди всичко, да бѫдемъ точни въ превода си и вѣрни на текста; за това читателътъ може да срѣщне много фрази и изражения тѣмнички и непонятни, и на много мяста може да намѣри мисълта не вѣрно предадена,

За да го улеснимъ до колкото е възможно да разбере по добре трагедията, ний счетохме за добре да направимъ особни блажки, съ които да си послужи.

Обичами да вѣрвами, че труда ни ще се оцѣни и посрѣдниче добре отъ читающата ни публика. Ако въ това надеждата ни се осѫществи, ний можемъ да се насырчимъ да предприемемъ превода и на други пиеси отъ сѫщия поетъ.

Търново 1880 Януарий 1-й

И. П. Славейковъ